

wješełoscź jeho nana moricź, by-li wón sam njenadźiły
k njemu pschischoł.

Hdyž bě tať nan na jeho pschikhad pschihotowany,
běžešče Robinson po hařach a hařkach, jemu hišće snatyč,
k njemu, a hdyž bě doběžal, padže swojemu tschepotatemu
nanej do rukow. „Ach, mój nana!“ — „Ach, mój syno!“
— to bě wscho, sčtož móžeschtaj wuprajicź. A wobaj stejeschtaj
a dđeržeschtaj so wopščijejo a plakašchtaj.

Pjatoł stejesče a njewědžesče, sčto; wón hladašče a
pořłuchašče, ale njewidžesče a njeřlyšesče nicžo; wón bě
kaž pohłusčeny.

Alle bórny bu powjescź wo Robinsonje po zylm měsće
rosnjeřena. Wschitzy rycžachu wo Robinsonje; wschitzy
čzychu jeho widžecź, wschitzy čzychu jeho podžiwne podeń-
dženja s jeho rta řlyšecź. Jeho nanowy dom bě wot ranja
hač do wječora počny ludži, a Robinson dyrbjesče zylčki
džen powjedacź. Pschi swojim powjedanju prajesče wón tež
nanam a macerjam: Wy staršchi, jeli swoje džeczi lubujecze,
pschiwucze je sahe k pobožnemu, strósbemu a k džekawemu
žiwjenju. — A běchu-li džeczi pódla, tym prajesče: Lube
džeczatka, pořłuchajcze waschich staršchich a wuczerjow; wufńcze
řwěru, sčtož jeno nawufnycź móžecze: bójcze so Boha a
řdalujcze so — ja wař prošču — řdalujcze so lěnjoscze a
prósnistwa, kotrež je źórko wscheho řleho!

Robinsonowy nan bě pschekupz abo klamař. A jeho nan
čzyšče, so by Robinson to tež nawufnył. Alle Robinson
njedašče, dokež mějesče lóšcht a luboscź k džeklu s rukomaj.
Wón prošesče teho dla swojeho nana, hač njeby řměł
řjemjeřto wufnycź. A tón to dowoli. Robinson a Pjatoł
podašchtaj so teho dla do wucžby k jenemu tyscherjej abo